

Seu, si us plau. M'has enviat un correu demanant-me que avui parléssim de com renovar la pregària. Dius que sents la necessitat, ara que som a la Quaresma, de renovar la teva pregària. És això, oi?

(Fa dies que el Pep et va escriure un llarg correu sobre la seva situació interior. Deia que sentia un malestar difuminat, com una mena d'enyorança indeterminada. I que després de donar-li moltes voltes, pensava que el que et mancava era pregar més a fons i amb major intensitat).

El primer que em sembla important és no voler fer, de cop i volta, un canvi de 180 graus, esperant una renovació radical. Duren poc aquesta mena de transformacions i després encara un pot acabar pitjor que abans.

(El Pep pensa que això és cert. Ja ho sap per pròpia experiència. Val més anar creixent en normalitat que no pas fer un canvi radical que duri màxim dos o tres dies)

Cal començar avui mateix. Un desig interior que porta la direcció cap a Déu cal donar-li sortida. Ja saps el que deia aquell sant home: avui començo, i es veu que ho deia cada dia. No està mal, oi?

(El Pep pensa que és una bona idea. Cada matí: avui començo. De fet és cert, cada dia te el seu començament. Per tant, no esperarà a demà a iniciar la renovació de la pregària.)

Mira, Pep, la pregària es mou en l'àmbit general de la relació amb Déu. Ell no és lluny de tu, és a prop, és dintre teu.. En Ell existim, ens movem i som. Per tant la pregària és prendre consciència de la relació i expressar-la. A vegades en una salutació, en una acció de gràcies, en una petició, o més senzillament en una mena de mirada interior silenciosa i atenta.

(El Pep pensa que això ja li surt, a vegades anant en els transport públic, altres caminant, a casa o a la universitat, també en determinats moments quan escolta les notícies... li sembla bé.)

Relació, i també silenci. Cal aprendre a fer silenci. Segurament quan el facis et sortiran infinitat de pensaments, distraccions, imaginacions, i sobre tot coses pendents. Res de nervis, val? Anar amb cura, delicadesa i decisió, apartant-los fins a trobar-te en un silenci seré. Resulta que per fi et trobes a tu mateix i, és clar, també amb Ell. Si obres l'evangeli en el silenci comença ja el diàleg Oi que vas al gimnàs, oi que passes temps a l'ordinador, doncs li has de dedicar un temps a la pregària.

(El Pep avui comença, està decidit.)

- .- Enyorança indeterminada.**
- .- Dintre de la normalitat.**
- .- Avui començo**
- .- La pregària es mou a l'àmbit de la relació amb Déu.**
- .- Cal aprendre a fer silenci**
- .- Si obres l'Evangelí en el silenci comença ja el diàleg.**
- .- Has de dedicar un temps a la pregària.**

Per què no comences a renovar la pregària, avui mateix?

Jesús Renau sj